

PARAULES DE VIDA

Déu sí té programa: les Benaurances

Quan reduïm la fe a simple sentimentalisme, fàcilment caiem en l'error de confondre l'amor a Déu amb un sentiment difús amb el qual podem pensar que ja l'estimem però sense cap exigència de fidelitat a un estil de vida que Ell ens hagi revelat i testimoni.

En la Missa del dia de Nadal proclamàvem el Pròleg-Resum de l'evangeli de Joan acabant amb una solemne afirmació: *Déu, ningú no l'ha vist mai; Déu Fill Únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat (Jn 1,19).*

La conseqüència d'aquesta Revelació és que no hi pot haver autèntic amor fidel a Déu sense fidelitat al seu programa revelat. La fe cristiana no fa referència a un Déu totalment desconegut que no s'ha manifestat i que cadascú pot imaginar-se'l com li sembla, atribuint-li el projecte de vida i felicitat que hom prefereix.

L'evangelista Mateu en el 1r dels 5 grans Discursos en què organitza l'ensenyament de Jesús presenta el programa de Jesús: les Benaurances. La primera evidència és que Jesús proposa un camí de felicitat, responenent al desig natural que Déu ha posat en el cor de l'ésser humà per atreure'l cap a Ell, l'únic que pot satisfer-lo plenament.

La singularitat del missatge de les Benaurances és el camí proposat, totalment a contracorrent del proposat pel món. Les Benaurances són el camí per a fer desaparèixer la infelicitat de tants germans nostres.

La primera benaurança, mare de totes les altres, parla dels *pobres en l'esperit*: expressió amb forta càrrega que correspon als *pobres del Senyor* (els *anawim* de l'AT) que converteixen la seva situació sociològica de pobresa en actitud religiosa de confiança en el pla de Déu.

En parlar de *pobresa* cal distingir bé la *pobresa-pecat*, filla de les injustícies humanes i contrària al pla de Déu; i la *pobresa-virtut*, filla de l'amor a Déu i als germans, que és l'instrument adequat per a vèncer les injustícies a què el pecat sotmet tants germans nostres.

Feliços els qui estan de dol perquè plorar amb el cor és privilegi dels qui estimen de debò; qui no estima de cor no sap plorar amb el cor.

Feliços els humils que viuen amb realisme tocant de peus a terra sense fer de la cobdícia la font de llurs aspiracions; *ells posseiran el país* i seran senyors entre els estimats del Senyor.

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos buscant per damunt de tot la Justícia plena que és la voluntat de Déu; seran *feliços* ja ara a la terra i, en arribar a la Pàtria definitiva, *seran saciats* amb abundància.

Feliços els compassius perquè testimoniarien ser fills del Pare misericordiós (Lc 15,11s) i germans del Bon Samarità (Lc 10,25s).

Feliços els nets de cor perquè han descobert que *on ha abundat el pecat ha sobreabundat la gràcia* i saben ser-ne testimonis d'aquesta veritat.

Feliços els qui posen pau sense limitar-se a desitjar-la, reclamar-la als altres o suplicar-la a Déu; ells sí saben preparar els camins perquè Déu ompli cada dia més el nostre món amb la seva pau.

Feliços els perseguits pel fet de ser justos complint la voluntat de Déu perquè demostrin ser fidels seguidors de Jesús de Natzaret. Qui pels camins de la vida fuig sistemàticament de tota creu de persecució o contracorrent està fugint del camí del Crucificat Ressuscitat.

L'opció cristiana de fidelitat a Jesucrist es demostra creïble quan la nostra manera de viure crea interrogants d'estranyesa als qui ens envolten i entra en conflicte amb les estructures que afavoreixen situacions d'injustícia.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

BENAURATS, seran ben tinguts

Feria unes setmanes que l'ambient entre la gent de la comarca de Galilea estava remogut: Jesús, fill del fuster de Natzaret, anava pels pobles i anunciava que les coses devien canviar. No parlava contra les imposicions dels romans dominadors ni contra les arbitrietats dels mestres de la Llei. La seva gran consigna era: *«Convertiu-vos que el Regne de cel és a prop»*. Canviava la manera de pensar, els vostres centres d'interès, les actituds prepotents, els aires de superioritat o els victimismes inútils... Si ho feu així, el Regne de Déu arribarà a vosaltres. I les seves paraules les acompanyava amb signes: curava malalts, consolava els tristos, acollia els pecadors i margïnats, ajudava els pobres...

La gent anava a trobar-lo. Aquell matí, veient que s'acostaven grups de gent, Jesús pujà muntanya amunt. I com Moisès allà al Sinaí va rebre la Llei de Déu, ell, com un nou Moisès, donà la nova Llei als seus seguidors. I anuncià als qui l'escoltaven el que anomenem Sermó de la Muntanya, que és la perla de l'Evangeli.

Com deuriem ressonar en aquell indret sobre el llac de Galilea aquelles paraules del Mestre: MAKAIROI... Benaurats... tindran el bé...

Qui serien aquests feliços, que tindrien el bé? I els qui l'escoltaven resten sorpresos:

—«*Feliços els pobres en l'esperit*» (no els pobres en diners, sinó aquells que,

amb béns materials o sense ells, se senten dependents de Déu en tot). Aquella gent senzilla, mig confosos, ho comenten entre ells i pregunten al Mestre que va desgranant la llista dels qui «tindran bé», dels qui tindran el Regne del cel;

—«*Feliços els qui estan de dol, els humils, els qui tenen fam i set de ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui posen pau, els perseguits pel fet de ser justos...*». Convertiu-vos en uns d'aquests i el Regne del cel començarà a ser entre vosaltres.

Increïble. No és una proposta per entusiasmar fàcilment una multitud. En tot

cas, és un projecte per a seduir el cor. Dels qui ho sentiren aquell dia i dels de tots els temps fins ara.

A qui anomena feliços Jesús? Justament a aquells a qui la societat considera desgraciats, inútils i inservibles. El missatge de les benaurances suposa el capgirament dels valors que la societat de tots els temps ha col·locat en primer lloc: riquesa, poder, força, plaer, influència...

Només una autoritat, com la de Jesús, pot donar crèdit a aquest programa desconcertant. Només Ell pot ser garant de la promesa d'una felicitat perfecta i perpètua: seran Benaurats.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

Dios sí tiene programa:
las Bienaventuranzas

Quando reduïm la fe a un simple sentimentalisme, fàcilment caem en el error de confondre el amor a Dios con un sentimiento difuso con el cual podemos pensar que ya lo amamos pero sin ninguna exigencia de fidelidad a un estilo de vida que Él nos haya revelado y testimoniado.

En la Misa del día de Navidad proclamábamos el Prólogo-Resumen del evangelio de Juan acabando con una solemne afirmación: *A Dios nadie lo ha visto jamás: Dios unigénito, que está en el seno del Padre, es quien lo ha dado a conocer (Jn 1,19).*

La consecuencia de esta Revelación es que no puede haber auténtico amor fiel a Dios sin fidelidad a su programa revelado. La fe cristiana no hace referencia a un Dios totalmente desconocido que no se ha manifestado y que cada cual puede imaginárselo como le parece, atribuyéndole el proyecto de vida y felicidad que cada uno prefiere.

El evangelista Mateo en el 1.º de los 5 grandes Discursos en que organiza la enseñanza de Jesús presenta el programa de Jesús: las Bienaventuranzas. La primera evidencia es que Jesús propone un camino de felicidad, respondiendo al deseo natural que Dios ha puesto en el corazón del ser humano para atraerlo hacia Él, el único que puede satisfacerlo plenamente.

La singularidad del mensaje de las Bienaventuranzas es el camino propuesto, totalmente a contracorriente del propuesto por el mundo. Las Bienaventuranzas son el camino para hacer desaparecer la infelicidad de tantos hermanos nuestros.

La primera bienaventuranza, madre de todas las otras, habla de los *pobres en el espíritu*: expresión con fuerte carga que corresponde a los pobres del Señor (los *anawim* del AT) que convierten su situación sociológica de pobreza en actitud religiosa de confianza en el plan de Dios.

Al hablar de *pobreza* hay que distinguir bien entre la *pobreza-pecado*, hija de las injusticias humanas y contraria al plan de Dios; y la *pobreza-virtud*, hija del amor a Dios y a los hermanos, que es el instrumento adecuado para vencer las injusticias a que el pecado somete a tantos hermanos nuestros.

Bienaventurados los que lloran porque llorar con el corazón es privilegio de quienes aman de verdad; quien no ama de corazón no sabe llorar con el corazón.

Bienaventurados los mansos que viven con realismo teniendo los pies en la tierra sin hacer de la codicia la fuente de sus aspiraciones; *ellos heredarán la tierra* y serán señores entre los estimados del Señor.

Bienaventurados los que tienen hambre y sed de justicia buscando por encima de todo la Justicia llena que es la voluntad de Dios; serán felices ya ahora en la tierra y, al llegar a la Patria definitiva, *quedarán saciados* con abundancia.

Bienaventurados los misericordiosos porque testimonian ser hijos del Padre misericordioso (Lc 15,11s) y hermanos del Buen Samaritano (Lc 10,25s).

Bienaventurados los limpios de corazón porque han descubierto que *donde abundó el pecado, sobreabundó la gracia* y saben ser testigos de esta verdad.

Bienaventurados los que trabajan por la paz sin limitarse a deseársela, reclamarla a los otros o suplicarla a Dios; ellos sí saben preparar los caminos para que Dios llene cada día más nuestro mundo con su paz.

Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia, cumpliendo la voluntad de Dios demuestran ser fieles seguidores de Jesús de Nazaret. Quien por los caminos de la vida huye sistemáticamente de toda cruz de persecución o contracorriente está huyendo del camino del Crucificado Resucitado.

La opción cristiana de fidelidad a Jesucristo se demuestra creíble cuando nuestra manera de vivir crea interrogantes de extrañeza a quienes nos rodean y entra en conflicto con las estructuras que favorecen situaciones de injusticia.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

JORNADA INTERPARROQUIAL

Tres claus per desbloquejar
la parròquia. Del manteniment
a la missió

No seria la primera vegada que la parròquia de l'Hospitalet de l'Infant publica una notícia sobre el treball que està fent en pro de la renovació parroquial i la conversió pastoral. La novetat d'aquesta notícia és que per primera vegada el rector de la Parròquia de Sant Pere ha convocat també els feligresos de les altres parròquies que està servint (a saber, Vandellòs, Masriudoms i Pratedip) amb la intenció que participin en aquest procés i també per posar en comú estratègies per treballar plegats.

La Jornada va tenir lloc el passat 17 de desembre a les Escolles Velles de Masboquera (podríem dir, terreny neutral) i va comptar amb la participació de 16 persones. Es va començar amb la invocació a l'Esperit Sant, per passar tot seguit a una petita xerrada que varen fer dos laics sobre quines són les claus per desbloquejar una parròquia que vol passar del manteniment a la missió, i explicant breument la pri-

mera d'elles, la primacia de l'evangelització. Les altres dues són el poder de l'Esperit Sant i el millor del lideratge, que s'explicaran en altres jornades. El concepte clau és que la missió primordial de l'Església és la d'evangelitzar. Però ens hem acostumat a una pastoral de manteniment.

Després de la xerrada, els participants varen formar dos grups per discutir diferents preguntes sobre el tarannà evangelitzador de les seves respectives parròquies. Els organitzadors varen recollir les diferents respostes per poder-les discutir i aprofundir en un altre grup de treball i implantar les mesures necessàries, si fos precís.

Per acabar, una pregària en forma de lloança de to més aviat nadalenc, recordant també la nostra identitat de deixebles missioners.

Mn. Jordi Salvadó

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

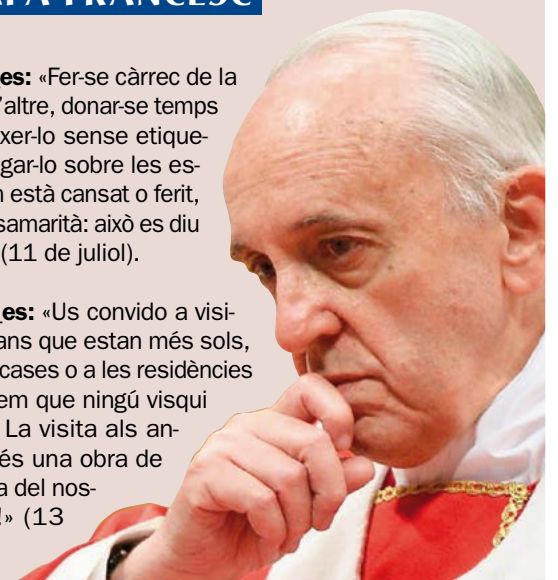
@Pontifex_es: «Tots els dies, Déu passa i llança una llavor en el terreny de la nostra vida. Depèn de nosaltres que germini,

de la nostra oració, del cor obert amb el qual ens acostem a les Escriptures a fi que es converteixin en Paraula vivent de Déu per a nosaltres» (6 de juliol).

@Pontifex_es: «Demanem al Senyor que ens faci sortir de la nostra indiferència egoista i que ens posi en el seu Camí; demanem-li que faci que tinguem compassió de qui sofreix i està necessitat, per a acostar-nos i fer el que puguem per a ajudar» (10 de juliol).

@Pontifex_es: «Fer-se càrrec de la història de l'altre, donar-se temps per a conèixer-lo sense etiquetar-lo, carregar-lo sobre les espatlles quan està cansat o ferit, com el bon samarità: això es diu fraternitat» (11 de juliol).

@Pontifex_es: «Us convido a visitar els ancians que estan més sols, a les seves cases o a les residències on viuen. Fem que ningú visqui en solitud. La visita als ancians sols és una obra de misericòrdia del nostre temps!» (13 de juliol).

Una representació de les delegacions i associacions diocesanes feliciten el Nadal a l'Administrador diocesà

El dijous 22 de desembre, a les 10.30 hores, una representació de les realitats diocesanes, ens vam aplegar a la sala gòtica del Palau Episcopal per felicitar el Nadal a l'Administra-

dor diocesà, l'lm. José Luis Arín Roig. Ens hem re-trobat amb la cùria, alguns preveres i el personal que presta els seus serveis al bisbat, per felicitar l'Administrador diocesà, fins que el Papa anome-

ni un nou bisbe per servir la nostra diòcesi de Tortosa.

El Sr. Administrador diocesà, després de la salutació, ens comentà els diferents nivells que ens podem relacionar amb les coses. Un primer nivell és **veure**, que això depèn d'un mateix, perquè podem veure el que ens interessa. Un segon nivell és **mirar**, amb lo qual posem més atenció. **Admirar** ho posaríem al tercer nivell, ja que només admirem el que és excel·lent o per bonic ens crida l'atenció. Finalment, en quart nivell està el **contemplar**. Els cristians contemplem perquè ens endinsem en l'escena i formem part d'ella. Per tant, quan els cristians contemplem el misteri de Nadal, en formem part i fem experiència del misteri de Jesús, misteri d'amor i de pau. I, a més a més, en som constructors.

Amb la nadala *Santa Nit* i amb el desig d'unes bones festes de Nadal i un bon Any Nou, vam posar punt final a la trobada, després de compartir una copa de cava.

Maria Joana Querol Beltrán

Missa del Gall a la Parròquia Mare de Déu dels Dolors de Tortosa

Aquest Nadal 2022, en què la diòcesi de Tortosa es troba en Seu Vacant, l'Administrador diocesà Mn. José Luis Arín Roig ha presidit la solemnitat del Nadal de Nostre Senyor Jesucrist en la Parròquia Mare de Déu dels Dolors de Tortosa, de la qual n'és també el rector.

Havent celebrat la Missa vespertina de la Vigília a les 19.30 h en companyia del Rector emèrit Mn. Insa, amb més de cinquanta participants (majoritàriament gent gran), després

a les 24 h presidí la solemne Missa de la Nit amb més de cent cinquanta fidels.

El cor parroquial, integrat bàsicament per la família del director de cants, Sr. Raül Martínez Lorente, animà la pregària de la comunitat.

L'assemblea eucarística va poder gaudir contemplant l'esplèndid betlem muntat al temple parroquial pel grup de catequistes de comunió amb la col·laboració manual dels xiquets/es de Catequesi.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Tortosa (ciutat): □ Santa Àngela de Mèrici, vg.; santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Dimarts [He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prevere de Torí, fundador de les congregacions salesianes (SDB),

patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dimecres [He 12,4-7 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Sant Cecili, bisbe de Granada i màrtir; santa Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ Dijous [Mt 3,1-4 (o bé: He 2, 14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de

la llum). Mare de Déu patrona dels cersers i dels electricistes.

3. ■ Divendres [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià; sant Òscar, bisbe.

4. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Gilbert, prev.; sant Joan de Brito, prev.,

i beat Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magín, prev., i companys, jesuïtes, mrs.

5. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / Sl 111 / 1C 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

Diumenge IV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Feliços els pobres, els compassius, els nets de cor, els perseguits...»

Sermó de la muntanya (1877), de Carl Bloch.
Museu Nacional d'Història, Hillerød (Dinamarca)

Més que comentar hauríem de ser capaços de meditar i portar a la vida les benaurances perquè són l'estil de vida de Jesús i al mateix temps la font de la nostra felicitat. Totes comencen dient «feliços»: no hauríem d'oblidar aquesta paraula! I on es troba la felicitat? *Feliços els pobres en l'esperit; feliços els qui estan de dol, feliços els compassius.* Ell ens convida a estar sempre al costat dels pobres, dels que ploren, dels necessitats, a sentir les seves penes i alegries, compartint-ho tot amb ells. És més agradable estar al costat dels que s'ho passen bé en aquesta vida. Però aquesta no és l'opció de Jesús ni el camí de la felicitat. *Feliços els humils; feliços els qui posen pau; feliços els qui tenen fam i set de ser justos.* Podríem traduir la humilitat de moltes maneres; per exemple, sentir-nos pobres davant Déu. En aquest sentit la primera lectura ens diu: *Busqueu el Senyor tots els humils del país... busqueu la humilitat. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre.* També la humilitat és la no-violència: si lluitem per la pau, si lluitem per la justícia, ho fem des del diàleg, la comprensió, la serenitat, no des de la venjança o des de l'odi, sinó des del perdó, camí imprescindible per arribar a la pau autèntica. Però aquesta pau es fonamenta en la llibertat, la veritat, la justícia i l'amor: aquests valors són imprescindibles, innegociables per arribar a l'autèntica pau. *Feliços els nets de cor:* són les persones transparents, les que no tenen una doble cara, no són les que diuen una cosa però en pensen o en fan una altra; són persones sinceres. *Feliços els perseguits per ser justos, feliços quan per causa meva us perseguiran:* el cristià fins i tot quan és perseguit sap que segueix el camí de Jesús que perdonava els qui el crucificaven. Pau subratlla també la pobresa de tot tipus dels creients però també *que tenim en Jesucrist tot el que som: la saviesa, la justícia, la salvació.* Les benaurances són el camí de la veritable felicitat. Però aquest no és camí que ensenya el nostre món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 2,3;3,12-13)

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vida als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,26-31)

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriarse davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Escriptura: «Si algú es gloria, s'haurà de gloriarse del Senyor.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

▶ Lectura de la profecia de Sofonias (Sof 2,3;3,12-13)

Buscad al Señor los humildes de la tierra, los que practican su derecho, buscad la justicia, buscad la humildad, quizá podáis resguardaros el día de la ira del Señor. Dejaré en ti un resto, un pueblo humilde y pobre que buscará refugio en el nombre del Señor. El resto de Israel no hará más el mal, no mentirá ni habrá engaño en su boca. Pastarán y descansarán, y no habrá quien los inquiete.

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,26-31)

Fijaos en vuestra asamblea, hermanos: no hay en ella muchos sabios en lo humano, ni muchos poderosos, ni muchos aristócratas; sino que, lo necio del mundo lo ha escogido Dios para humillar a los sabios, y lo débil del mundo lo ha escogido Dios para humillar lo poderoso. Aún más, ha escogido la gente baja del mundo, lo despreciable, lo que no cuenta, para anular a lo que cuenta, de modo que nadie pueda gloriarse en presencia del Señor.

A él se debe que vosotros estéis en Cristo Jesús, el cual se ha hecho para nosotros sabiduría de parte de Dios, justicia, santificación y redención. Y así —como está escrito—: «el que se gloríe, que se gloríe en el Señor».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió al monte, se sentó y se acercaron sus discípulos; y, abriendo su boca, les enseñaba diciendo: «Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados los mansos, porque ellos heredarán la tierra. Bienaventurados los que lloran, porque ellos serán consolados. Bienaventurados los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios. Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Alegraos y regocijaos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»